

Udlandet.

De forenede Stater.

Mens Arbejdet for Valgret i Europa praktisk taget er standset af Kri-gen, fortsættes det med stor Kraft i de nordamerikanske Fristater, hvor Forholdene netop i Øjeblikket er yderst interessante.

Hertil bidrager først og fremmest, at det næste Præsidentvalg skal finde Sted i November 1916. Hvis dette Valg medfører et *Præsidentskifte*, vil det ogsaa komme til at medføre Personskifter i de enkelte Staters Parla-menter. Og da ikke mindre end syv Stater for Tiden styres af Parla-menter, der har vedtaget at give Kvinderne Valgret, saaledes at Forslagene endnu kun kræver Vedtagelse ved Folkeafstemninger samt Guvernørernes Underskrift for at blive til Lov, er det af allerstørste Betydning, at Sagen gennemføres i vedkommende Stater inden Præsidentvalget.

I Løbet af Aaret har Nordamerikas Kvinder derfor arbejdet og agiteret efter en hidtil ukendt Maalestok i disse syv, saakaldte »Campagnestater«, nemlig Nord- og Syd Dakota, Montana, Nevada, Missouri, Nebraska og Ohio.

Folkeafstemningerne fandt Sted i No- vember 1914 og gav til Resultat, at Re- formen blev gennemført i *Nevada* og *Montana*, mens de fem andre Stater tabtes denne Gang. I Haab om at vin- de dem i November 1915 er næste Aars Arbejde allerede planlagt og or- ganiseret.

Som det stiller sig i Øjeblikket har Kvinderne altsaa almindelig Valgret i *Wyoming, Colorado, Utah, Idaho, Wa- shington, Californien, Oregon, Arizona, Kansas, Alaska, Montana* og *Nevada*, samt Stemmeret paa Valgmænd til Præsidentvalget i Illinois.

Det vil endvidere sige, at en Fjer- dedel af Stemmerne til Senatet (Nati- onalparlamentets 1. Kammer) en Sjet- tedel til Repræsentanternes Hus) Natio- nalparlamentets 2. Kammer) og en Femtedel til Præsidentvalget kommer fra Stater, hvor Mænd og Kvinder har samme politiske Rettighed. Dette har saa megen større Betydning som Kvindernes Plan for Tiden gaar ud paa at faa Valgretten gennemført ved Lov af Nationalparlamentet, saaledes at den bliver vedtaget for alle Staters Vedkom- mende paa én Gang, i Stedet for at de ellers maa tilkæmpe sig den i hver enkelt Stat.

Et Forslag herom blev allerede før et Aars Tid siden indbragt i National- parlamentet, hvor det mødte megen In- teresse og Velvillie til at begynde med, men senere blev modarbejdet af det de- demokratiske Parti, fordi det »greb ind i de enkelte Staters Selvbestemmelses- ret«. Til Gengæld har Valgretsorgani- sationen besluttet sig til at modarbejde »Demokratisk Parti« ved fremtidige politiske Valg — altsaa at anvende samme Taktik som Suffragetterne over- for den liberale Regering, men sikkert under andre Former.

Da Agitationen koster utrolig meget, har det vakt almindelig Glæde, at en kendt Valgretskvinde, Mrs. Frank Les- lie, ved sin Død har efterladt en For- mue til Bevægelsen. Hendes Eiendom- me anslaaes til en Værdi af 1 Mill. Dollars (3,750,000 Kr.) og Testamen- tet bestemmer, at alt, hvad der bliver tilovers, naar Boet er ordnet, skal stil- les til Raadighed for Mrs. Chapmann Catt, som vil anvende Pengene til Sa- gens Fremme. Men da et saa stort Bo næppe kan afsluttes paa mindre end et Par Aar, er der ikke megen Udsigt til, at Kvinderne vil faa Midlerne i Hænde i Kampaarene 1915 og 16, hvis Resul- tater i høj Grad vil komme til at af-

— at føre den ind paa Arbejdet for et bestemt Maal. Heri gør man bl. a. Bekendtskab med de unge kvindelige Studenter fra Firserne. Blandt dem fandtes Anna Bugge, der senere blev gift med Professor Wicksell i Lund og en Støtte for den svenske Kvindebevægelse.

Disse purunge Piger, der var opfyldte af Idealer, men som oftest fattige paa Mønt, dannede en kvin- delig Diskussionsklub under Navnet »Skuld«. Mandlige Medlemmer taaltes selvfølgelig ikke! Klubben førte en omvankende Tilværelse og maatte ofte flytte, fordi Hus- lejen var Medlemmerne for dyr; en Tid lang havde den »Lokale« paa Løveapothekets Loft i Kristiania.

Anna Bugge Wicksell fortæller herom: »Den eneste Lampe, vi

havde, oplyste aldrig mere end den lille Firkant, hvor vi sad. Men indenfor Lyskredsen ser jeg endnu en hel Række unge, straalende Ansigter, ivrige, intelligente og brændende i Aanden. Lykkeligere Mennesker end Firsernes Ungdom har aldrig eksisteret! Det var de store, almene Princippers Tid. Alle Døre var slaaet op for os. . .«

Det er et Tidsbillede, som er værd at mindes — disse unge Pi- ger, som mødes paa et Loft, bru- ger Pakkasserne som Stole og kun har én Lampe, men dog synes at »alle Døre er slaaet op«, fordi de har faaet Lov til at kigge ind i Kundskabernes forjættede Land.

Gina Krog hentyder til, at Ge- neralstaben i »Det flager« giver en misvisende Skildring af Skuld. Det

er sandsynligt, at Bjørnson har faaet Idéen til sin Ungpigeklub herfra uden at kende Foreningen nærmere, og lige saa sandsynligt er det, at Tante Ulrikka og Lona Hessel er fantastiske Billeder af Aasta Hansteen. Men Digteren skal jo nødig optræde som Fotograf. Hovedsagen er, at Norges Kvinde- bevægelser har frembudt Typer, som utvivlsomt har interesseret Landets store Forfattere, og stillet sig i Breschen for Idéer, som gen- findes i deres Produktion.

Det er uoverkommeligt at nævne alle de gode Penne, som har med- virket. Frederikke Mørck har valgt Emnet »norske Kvindeblade«, Dr. Dagny Bang fortæller om de kvin- delige Læger, Anna Rogstad — den eneste Dame, der har været